

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

N:o 1429—1431

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1429	Laki eläinten kuljetuksesta	4341
1430	Laki eläinsuojelulain muuttamisesta	4352
1431	Laki rikoslain 17 luvun 14 ja 23 §:n muuttamisesta	4354

N:o 1429

Laki

eläinten kuljetuksesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on suojella eläviä eläimiä kuljetuksessa ja sen yhteydessä vahingoittumiselta ja sairastumiselta sekä kaikelta vältettävissä olevalta kivulta, tuskalta ja kärsimykseltä.

HE 160/2006
MmVM 11/2006
EV 185/2006

Neuvoston asetus (EY) N:o 1255/1997 (31997R1255); EYVL N:o 174, 2.7.1997, s. 1, neuvoston asetus (EY) N:o 1/2005 (32005R0001); EYVL N:o L 3, 5.1.2005, s. 1

217—2006

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan elävien selkärangattomien eläinten ja soveltuvin osin elävien selkärangattomien eläinten kuljetukseen.

Tätä lakia sovelletaan myös eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005, jäljempänä *eläinkuljetus-*

895029

asetus, valvontaan ja muuhun niiden edellyttämään täytäntöönpanoon.

Eläinkuljetusasetusta sovelletaan kaupallisen toiminnan yhteydessä tapahtuvaan selkärankaisten eläinten kuljettamiseen siten kuin eläinkuljetusasetuksen 1 artiklassa säädetään. Eläinkuljetusta koskevista yleisistä edellytyksistä säädetään eläinkuljetusasetuksen 3 artiklassa ja eläinkuljetuksessa noudatettavista teknisistä säännöistä asetuksen liitteessä I.

Tämän lain 2—4 luvussa säädettyjä kuljetuksen yleisiä edellytyksiä, kuljetusvälinettä sekä eläinten kuormaamista ja kuorman purkamista koskevia säännöksiä sovelletaan kuljetukseen, johon ei sovelleta eläinkuljetusasetusta (*muu kuin kaupallisen toiminnan yhteydessä tapahtuva kuljetus*).

3 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, kuljetettavien eläinten hoidossa, kohtelussa ja käsittelyssä on noudatettava, mitä eläinsuojelulaissa (247/1996) tai sen nojalla säädetään.

Eläintautilaissa (55/1980) tai sen nojalla säädetään tai yksittäistapauksessa määrätään, mitä eläinten kuljetuksessa on noudatettava eläintautien leviämisen estämiseksi.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kuljetuksella* eläinten siirtoa, joka tehdään yhdellä tai useammalla kuljetusvälineellä, mukaan luettuina kuormaaminen, purkaminen, siirtäminen ja lepo sekä muut siirtoon liittyvät toimenpiteet, siihen asti kunnes eläimet on purettu kuormasta määräpaikassa;

2) *pitkällä kuljetuksella* eläinkuljetusasetuksen 2 artiklan m kohdassa määriteltyä kuljetusta;

3) *kuljetusvälineellä* eläinten kuljetukseen käytettäviä maantie- tai raideajoneuvoja, aluksia ja ilma-aluksia;

4) *kuljetuspäilyksellä* laatikkoa, häkkiä, kehikkoa, allasta, konttia tai muuta vastaavaa

päilystä, jota käytetään eläinten kuljetukseen; mitä tässä laissa säädetään kuljetusvälineestä, noudatetaan soveltuvin osin myös kuljetuspäilykseen;

5) *eläinkuljettajalla* eläinkuljetusasetuksen 2 artiklan x kohdassa määriteltyä eläinkuljettajaa;

6) *eläimiä kuljettavalla henkilöllä* henkilöä, joka kuljettaa eläintä tai eläimiä muussa kuin eläinkuljetusasetuksen soveltamisalaan kuuluvassa kuljetuksessa; ja

7) *valvontaviranomaisella* lääninhallitusta, kunnaneläinlääkäriä, poliisia, tarkastuseläinlääkäriä ja rajaeläinlääkäriä.

2 luku

Kuljetuksen yleiset edellytykset

5 §

Eläimen kuljetus

Eläintä saa kuljettaa vain sellaisella kuljetusvälineellä ja sellaisissa kuljetusolosuhteissa, että kuljetuksesta ei aiheudu eläimelle tarpeetonta kipua, tuskaa tai kärsimystä. Lisäksi eläintä on suojeltava kuljetuksessa vahingoittumiselta ja sairastumiselta. Eläintä ei saa kuljettaa, jos eläin on sellaisessa tilassa (*eläimen kuljetuskuntoisuus*), että kuljetuksesta voi aiheutua sille tarpeetonta kipua, tuskaa tai kärsimystä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen kuljetuskuntoisuudesta.

6 §

Eläimen hyvinvoinnista huolehtiminen

Eläimen hyvinvoinnista on huolehdittava kuljetuksen aikana. Eläimelle on annettava vettä, sopivaa ravintoa ja lepoa tarpeellisin väliajoin ottaen huomioon kuljetettava eläinlaji, eläimen ikä, kuljetusväline, kuljetusolosuhteet ja matkan kestoaika sekä muut eläimen veden-, ravinnon- ja levontarpeeseen matkan aikana vaikuttavat seikat.

Kuljetuksen aikana sairastunut tai vahingoittunut eläin on sairauden tai vamman niin edellyttäessä erotettava muista eläimistä ja sille on annettava ensiapua mahdollisimman

nopeasti. Eläimelle on annettava asianmukaista eläinlääkinnällistä hoitoa, ja eläimen tilan niin edellyttäessä eläin on lopettava tai teurastettava tavalla, joka ei aiheuta sille tarpeetonta kärsimystä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen hyvinvoinnista huolehtimisesta kuljetuksen aikana.

3 luku

Kuljetusväline

7 §

Yleiset vaatimukset

Kuljetusvälineen on oltava riittävän tilava, eläimelle turvallinen ja sellainen, että se estää eläintä karkaamasta. Kuljetusvälineessä on oltava kuljetettava eläinlaji huomioon ottaen riittävä lattiapinta-ala ja korkeussuunnassa riittävä tila, niin että eläimet voivat seistä luonnollisessa asennossa eivätkä ole vaarassa teloa itseään kuljetusvälineen kattoon. Kuljetusvälineessä on oltava kuljetettava eläinlaji huomioon ottaen riittävä ilmatila.

Kuljetusvälineessä on oltava riittävä määrä säädettävissä olevia ilmanvaihtoaukkoja, jollei ilmanvaihtoa voida järjestää asianmukaisesti ja luotettavasti muulla tavalla. Kuljetusvälineessä on tarvittaessa oltava karsinoita, väliseiniä, aitoja tai puomeja eläinten erottamiseksi toisistaan tai eläinten tukemiseksi kuljetuksen aikana.

Kuljetusvälineessä olevat eläimet on voitava tarkastaa ja hoitaa kuljetuksen aikana. Kuljetusväline on voitava puhdistaa ja tarvittaessa desinfioida.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kuljetusvälineelle asetettavista vaatimuksista.

8 §

Kuljetusvälineen seinät ja lattia

Kuljetusvälineen seinien ja lattian on oltava rakenteiltaan ja materiaaleiltaan kuljetetta-

ville eläimille sopivia ja sellaisia, että ne kestävät eläinten painon.

Kuljetusvälineen seinien ja lattian on oltava sellaisia, että ne eivät voi vahingoittaa eläintä. Kuljetusvälineen lattia ei saa olla liukas. Lattialla on oltava riittävästi kuiviketta eritteiden imeyttämiseksi, jollei eritteiden poistamista voida järjestää muulla vähintään yhtä tehokkaalla tavalla tai jollei eritteitä poisteta säännöllisesti.

9 §

Olosuhteet kuljetusvälineessä

Eläimen kuljetusolosuhteiden tulee olla sellaiset, että eläin on kuljetuksen aikana suojassa epäsuotuisilta sääoloilta ja jyrkiltä ilmastonvaihdoksilta.

Kuljetusvälineen ilmanvaihto on järjestettävä kuljetusolosuhteiden mukaan ja kuljetettavalle eläinlajille sopivaksi. Kuljetuksen aikana on huolehdittava siitä, että eläin ei kärsi kuumuudesta, kylmyydestä, vedosta, liiallisesta kosteudesta, haitallisista kaasuisista, likaantumisen tai eläimelle haitallisesta jatkuvasta melusta.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen kuljetusolosuhteista.

10 §

Eläimiä osoittava merkintä

Sellaisessa maantiekuljetusvälineessä, jossa kuljetetaan hevosta tai muuta vastaavaa suurikokoista eläintä, on oltava merkintä, joka ilmaisee kuljetusvälineen sisältävän eläimiä. Kuljetuspäällyksessä, josta ei voida nähdä sen sisältävän eläimiä, on oltava eläimiä osoittava merkintä.

11 §

Kuljetus henkilöauton tavaratilassa

Eläimiä ei saa kaloja, matelijoita, sammakkoeläimiä ja selkärangattomia eläimiä lukuun ottamatta kuljettaa henkilöauton umpinai-

sessä tavaratilassa. Eläinten kuljettaminen on kuitenkin sallittua sellaisessa henkilöauton tavaratilassa, joka on riittävän suuri kuljetettavalle eläimelle ja josta on riittävän avoin yhteys auton matkustajatiloihin eikä eläimelle aiheudu kuljetuksesta tarpeetonta kärsimystä.

4 luku

Kuormaaminen ja kuorman purkaminen

12 §

Kuormaamiseen ja kuorman purkamiseen käytettävät laitteet ja välineet

Eläinten kuormaamiseen ja kuorman purkamiseen on tarvittaessa käytettävä sopivia laitteita ja välineitä, kuten siltoja, rampeja tai lastaushissejä. Kuormaamiseen ja kuorman purkamiseen käytettävien laitteiden ja välineiden on oltava rakenteeltaan sellaisia, että eläimet eivät liukastu tai muutoin vahingoitu. Edellä mainitut laitteet ja välineet on tarvittaessa varustettava suojakaitein.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kuormaamiseen ja kuorman purkamiseen käytettävistä laitteista ja välineistä.

13 §

Eläinten kohtelu ja käsittely

Eläimiä kuormattaessa, kuljettaessa ja kuormaa purettaessa niitä on kohdeltava rauhallisesti eikä eläimiä saa tarpeettomasti pelotella tai kiihdyttää.

Eläimiä ei saa riiputtaa mekaanisin välinein eikä nostaa tai raahata jaloista, hännästä, turkista, korvista, sarvista tai suoraan päästä vetäen taikka käsitellä muutoin sillä tavoin, että eläimille aiheutetaan tarpeetonta kipua, tuskaa tai kärsimystä.

14 §

Eläinten kuormaaminen kuljetusvälineeseen

Eläimet on kuormattava kuljetusvälineeseen siten, etteivät ne puristu toisiaan vasten taikka likaa tai vahingoita toisiaan. Eläimillä on oltava käytettävissään niiden kokoon,

ikään ja kuljetusmatkan kestoon nähden riittävä lattiapinta-ala ja korkeussuunnassa riittävä tila niin, että eläimet voivat seistä luonnollisessa asennossa eivätkä ole vaarassa teloa itseään kuljetusvälineen kattoon. Kuljetusvälineessä on oltava kuljetettavat eläimet huomioon ottaen riittävä ilmatila. Eläimet on tarvittaessa suojattava niille tukea antavilla väliseinillä, aidoilla tai puomeilla tai eläimet on kuljetuksessa kytkettävä siten, että ne eivät ole vaarassa vahingoittua.

Jos eri lajeihin kuuluvia eläimiä kuljetetaan samassa kuljetusvälineessä, ne on erotettava toisistaan lajeittain. Eläimet on erotettava toistaan, jos kuljetusvälineessä kuljetetaan eri-ikäisiä, huomattavan erikokoisia tai toisiinsa vihamielisesti suhtautuvia eläimiä taikka sukukypsiä eri sukupuolta olevia eläimiä. Eläimiä ei kuitenkaan tarvitse erottaa toisistaan, jos ne on kasvatettu yhteensopivissa ryhmissä tai jos ne ovat tottuneita toisiinsa taikka jos kyseessä ovat seuraeläimet, joille erottaminen aiheuttaisi levottomuutta. Naaraseläimiä ei myöskään tarvitse erottaa niistä riippuvaisista jälkeläisistä.

Jos eläin pidetään kuljetuksen aikana kytkettynä, kytkemiseen käytettävän köyden tai muun siteen on oltava eläimelle turvallinen, sopivan mittainen ja niin vahva, että se ei katkea matkan aikana. Eläintä ei saa kuljettaa jalat yhteensidottuina.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläinten kuormaamisesta kuljetusvälineeseen ja kuljetettavien eläinten tilaa koskevista vaatimuksista.

15 §

Kuljetuspäällysten ja muun kuorman sijoittelu ja kiinnittäminen

Kuljetuspäällykset on kiinnitettävä niin, etteivät ne pääse siirtymään, ja sijoitettava siten, että kaikki eläimet saavat riittävästi ilmaa eivätkä likaa toisiaan. Kuljetuksen ja käsittelyn aikana kuljetuspäällykset on pidettävä pystyasennossa eivätkä ne saa olla alttiina voimakkaalle heilahtelulle, tärähtelylle tai tärinälle.

Jos kuljetusvälineessä kuljetetaan eläinten lisäksi myös muuta kuormaa, se on sijoitet-

tava ja kiinnitettävä siten, että eläimet eivät ole vaarassa vahingoittua.

5 luku

Luvat sekä hyväksymis- ja pätevyystodistukset

16 §

Eläinkuljettajaluvan hakeminen

Eläinkuljetusasetuksessa tarkoitettua eläinkuljettajalupaa haetaan sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella on luvan hakijan kotipaikka tai jonne muusta jäsenvaltiosta oleva hakija on sijoittautunut taikka jossa kolmanteen maahan sijoittautunut hakija on edustettuna.

Lupahakemuksessa on ilmoitettava hakijan nimi tai toiminimi, osoite ja kotipaikka sekä muut yhteystiedot. Lupahakemukseen on liitettävä eläinkuljetusasetuksessa tarkoitettujen luvan myöntämisen edellytyksenä olevat selvitykset ja asiakirjat lukuun ottamatta selvitystä siitä, että hakija ei ole syyllistynyt eläinsuojelulainsäädännön rikkomiseen.

17 §

Eläinkuljettajaluvan myöntäminen ja peruuttaminen

Lääninhallitus myöntää eläinkuljettajaluvan, jos hakija täyttää eläinkuljetusasetuksessa asetettavat vaatimukset.

Lääninhallitus voi peruuttaa luvan, jos eläinkuljettaja olennaisella tavalla rikkoo eläinten kuljetusta koskevaa lainsäädäntöä tai jos eläinten kuljetus ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä eikä eläinkuljettaja korjaa epäkohtia valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

18 §

Muutosten ilmoittaminen

Eläinkuljettajan tulee tehdä eläinkuljetusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitus lupaa koskevien edellytysten muutoksista luvan myöntäneelle lääninhallitukselle.

19 §

Maantiekuljetusvälineiden hyväksymistodistus

Eläinkuljetusasetuksessa tarkoitettua hyväksymistodistusta pitkiin kuljetuksiin käytettävälle maantiekuljetusvälineelle haetaan eläinkuljettajaluvan myöntävältä lääninhallitukselta. Eläinkuljetusasetuksen edellyttämän tarkastuksen kuljetusvälineelle suorittaa lääninhallitus tai lääninhallituksen määräämä virkaeläinlääkäri.

Lääninhallitus myöntää hyväksymistodistuksen, jos kuljetusväline täyttää eläinkuljetusasetuksessa asetettavat vaatimukset. Lääninhallitus voi peruuttaa hyväksymistodistuksen, jos kuljetusväline ei enää täytä säädettyjä vaatimuksia eikä hyväksymistodistuksen haltija korjaa epäkohtia valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa. Hyväksymistodistus voidaan kuitenkin peruuttaa heti, jos kuljetusvälineessä oleva puute on sellainen, että se välittömästi vaarantaa kuljetettavien eläinten hyvinvoinnin.

20 §

Karja-alusten hyväksymistodistus

Eläinkuljetusasetuksessa tarkoitettua karjaluksen hyväksymistodistusta haetaan Merenkululaitokselta. Eläinkuljetusasetuksen edellyttämän tarkastuksen karja-alukselle suorittaa Merenkululaitos.

Merenkululaitos myöntää hyväksymistodistuksen, jos karja-alus täyttää eläinkuljetusasetuksessa asetettavat vaatimukset. Merenkululaitos voi peruuttaa hyväksymistodistuksen, jos karja-alus ei enää täytä säädettyjä vaatimuksia eikä hyväksymistodistuksen haltija korjaa epäkohtia Merenkululaitoksen tai valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa. Hyväksymistodistus voidaan kuitenkin peruuttaa heti, jos karjaluksessa oleva puute on sellainen, että se välittömästi vaarantaa kuljetettavien eläinten hyvinvoinnin.

Merenkululaitoksen on viipymättä toimitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle hyväksymistodistukseen sisältyvät tiedot tai

tieto hyväksymistodistuksen peruuttamisesta eläinkuljettajarekisteriin merkitsemistä varten. Elintarviketurvallisuusvirasto antaa hyväksymistodistukselle eläinkuljetusasetuksessa tarkoitetun tunnistenumeron.

21 §

Maantieajoneuvojen kuljettajien ja hoitajien pätevyystodistus

Eläinkuljetusasetuksessa tarkoitetun kotieläiminä pidettävien hevos-, nauta-, lammas-, vuohi- tai sikaeläinten taikka siipikarjan kuljetukseen tarkoitetun maantieajoneuvon kuljettajan ja hoitajan pätevyystodistusta haetaan sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella on hakijan kotipaikka.

Pätevyystodistuksen myöntää lääninhallitus. Pätevyystodistuksen myöntämisestä säädetään eläinkuljetusasetuksen 17 artiklan 2 kohdassa ja sen peruuttamisesta 26 artiklan 5 kohdassa.

22 §

Tarkastusasemat

Tarkastusasemia koskevista yhteisön vaatimuksista ja direktiivin 91/628/ETY liitteessä tarkoitetun reittisuunnitelman mukauttamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1255/97, jäljempänä *tarkastusasema-asetus*, tarkoitettua tarkastusaseman hyväksymistä haetaan sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella tarkastusasema sijaitsee.

Lääninhallitus hyväksyy tarkastusaseman, jos tarkastusasema ja siellä harjoitettava toiminta täyttävät tarkastusasema-asetuksessa säädetyt vaatimukset. Lääninhallitus voi peruuttaa hyväksymisen, jos toiminnanharjoittaja olennaisella tavalla rikkoo tarkastusasema-asetusta taikka jos tarkastusasema tai siellä harjoitettava toiminta ei enää täytä hyväksymisen edellytyksiä eikä toiminnanharjoittaja korjaa epäkohtia valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa. Tarkastusaseman käytön keskeyttämisestä säädetään tarkastusasema-asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa.

6 luku

Viranomaiset ja niiden tehtävät

23 §

Maa- ja metsätalousministeriö

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena eläinkuljetusasetuksen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

24 §

Elintarviketurvallisuusvirasto

Elintarviketurvallisuusvirasto ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena eläinkuljetusasetuksen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

Lisäksi Elintarviketurvallisuusvirasto hyväksyy eläinkuljetusasetuksen liitteen IV 1 kohdassa tarkoitetun kokeen ja kokeen järjestäjän.

25 §

Lääninhallitus

Lääninhallitus huolehtii eläinkuljetusasetuksen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta läänin alueella.

Lääninhallitus on eläinkuljetusasetuksen 20 artiklassa tarkoitettu karja-aluksia tarkastava toimivaltainen viranomaisena ja tarkastusasema-asetuksessa tarkoitettu toimivaltainen viranomaisena.

26 §

Paikalliset viranomaiset

Kunnaneläinlääkäri ja poliisi valvovat eläinkuljetusasetuksen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista toimialueellaan.

27 §

Tarkastuseläinlääkäri ja rajaeläinlääkäri

Tarkastuseläinlääkäri valvoo eläinkuljetusasetuksen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista elintarvikelain (23/2006) nojalla hyväksytyyn teurastamon tai teurastuspaikan alueella.

Rajaeläinlääkäri valvoo eläinkuljetusasetuksen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista rajanylityspaikan, maastapoistumispaikan ja eläinlääkinnällisen rajatarkastusaseman alueella.

7 luku

Valvonta

28 §

Tarkastusoikeus

Jos on aihetta epäillä, että eläintä kuljetetaan tämän lain tai eläinkuljetusasetuksen vastaisesti, valvontaviranomaisella on oikeus suorittaa tarkastus. Poliisi voi suorittaa eläinkuljetusta koskevan tarkastuksen ilman epäilyäkin. Sama oikeus eläinkuljetuksen tarkastamiseen on tarkastuseläinlääkärillä teurastamon tai teurastuspaikan alueella sekä rajaeläinlääkärillä rajanylityspaikan, maastapoistumispaikan ja eläinlääkinnällisen rajatarkastusaseman alueella. Poliisi voi käyttää tarkastuksessa apunaan virkaeläinlääkäriä.

Tarkastuksen suorittajalla on oikeus päästä tiloihin, joissa eläintä kuljetetaan tai pidetään kuljetuksen aikana, ja ottaa korvauksetta tarkastusta varten tarvittavia näytteitä. Tarkastuksessa voidaan tarkastaa eläin, sen kuljetusväline ja eläinkuljetusasetuksen 2 artiklan g kohdassa tarkoitettu kontti sekä eläintä varten tarkoitetut ravinto ja juotava samoin kuin varusteet ja välineet. Tarkastuksessa voidaan myös tarkastaa eläinkuljetusasetuksen edellyttämät asiakirjat. Ajoneuvon tai muun kuljetusvälineen asumiseen käytettävissä tiloissa 1 momentissa tarkoitettua tarkastuksen saa suorittaa vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on aihetta epäillä

jonkun syyllistyvän tämän lain 39 §:n 1—3, 5 tai 6 kohdassa rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn.

29 §

Eriyiset tarkastukset

Elintarviketurvallisuusvirasto ja lääninhallitus voivat tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvomiseksi taikka Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen velvoitteiden täyttämiseksi tai Euroopan yhteisön lainsäädännön niin edellyttäessä määrätä virkaeläinlääkärit tarkastamaan eläinkuljetuksia.

Tarkastajan oikeudesta päästä tiloihin, joissa eläintä kuljetetaan tai pidetään kuljetuksen aikana, sekä tarkastus- ja näytteenotto-oikeudesta on voimassa, mitä 28 §:n 2 momentissa säädetään.

30 §

Tietojenantovelvollisuus

Eläimiä kuljettava henkilö ja eläinkuljetusasetuksessa tarkoitettu hoitaja, kuljettaja, eläimistä vastaava, järjestäjä ja eläinkuljettaja on velvollinen antamaan tarkastuksen suorittajalle tämän pyytämät valvontaa varten tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

31 §

Neuvot

Tarkastuksen suorittajan on neuvoin pyrittävä edistämään kuljetettavien eläinten hyvinvointia ja vaikuttamaan siihen, että tarkastuksessa ilmenneet lievät eläinsuojelulliset epäkohdat korjataan.

32 §

Euroopan yhteisön tarkastajat

Mitä 28 ja 29 §:ssä säädetään Suomen viranomaisen tarkastus- ja tiedonsaantioikeudesta, koskee Euroopan yhteisön lainsäädännön niin edellyttäessä myös Euroopan yhteisön tarkastajia.

33 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapito-velvollisuuden estämättä saa tässä laissa säädettyä tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön liike- tai ammat-
tosalaisuudesta tai taloudellisesta asemasta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista luovuttaa:

1) syyttäjä- ja poliisiviranomaisille pakko-
keinolain (450/1987) 5 luvun 1 §:ssä tarkoi-
tetun rikoksen selvittämiseksi;

2) Elintarviketurvallisuusvirastolle ja val-
vontaviranomaiselle tämän lain mukaisten
tehtävien suorittamista varten; sekä

3) Euroopan yhteisön lainsäädännössä tai
Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuk-
sessa tarkoitetuille ulkomaisille toimielimille
ja tarkastajille Euroopan yhteisön lainsäädän-
nön tai sopimuksen niin edellyttäessä.

34 §

Virka-apu

Poliisin on tarvittaessa annettava virka-
apua valvontaviranomaiselle eläinkuljetus-
asetuksen ja tämän lain sekä sen nojalla
annettujen säännösten valvonnassa.

Lisäksi tullilaitos ja rajavartiolaitos on
rajaeläinlääkärin pyynnöstä velvollinen anta-
maan rajaeläinlääkärille virka-apua eläinkul-
jetusasetuksen ja tämän lain sekä sen nojalla
annettujen säännösten mukaisten tehtävien
suorittamisessa.

35 §

Tarkastusten suorittaminen

Tässä laissa mainitut tarkastukset on py-
rittävä suorittamaan niin, ettei niistä aiheudu
tarpeetonta haittaa eläimille tai eläinkuljetuk-
selle.

36 §

Eläinkuljettajarekisteri

Elintarviketurvallisuusvirasto pitää eläin-

kuljetusten valvontaa varten valtakunnallista
eläinkuljettajarekisteriä. Lääninhallitukset
päivittävät rekisteriä tässä laissa säädettyjen
tehtäviensä edellyttämässä laajuudessa. Re-
kisteriin merkitään:

1) eläinkuljettajan nimi tai toiminimi, Y-
tunnus (yritys- ja yhteisötunnus), osoite sekä
muut tarvittavat yhteystiedot;

2) eläinkuljettajaluvan numero;

3) kuljetettavia eläinlajeja tai kuljetusmuo-
toja koskevat rajoitukset;

4) luvan myöntänyt lääninhallitus yhteys-
tietoineen;

5) eläinkuljetusasetuksen liitteen III lu-
vussa III tarkoitettujen kuljettajan tai hoitajan
pätevyystodistukseen sisältyvät tiedot ja tieto
pätevyystodistuksen tilapäisestä peruuttami-
sesta;

6) eläinkuljetusasetuksen liitteen III lu-
vussa IV tarkoitettujen maantiekuljetusvälineen
hyväksymistodistukseen sisältyvät tiedot sekä
kuljetusvälineiden yksilöintiin tarvittavat tie-
dot;

7) eläinkuljetusasetuksen 19 artiklan 1
kohdassa tarkoitettujen karja-aluksen hyväksy-
mistodistukseen sisältyvät tiedot; sekä

8) eläinkuljetusasetuksen 26 artiklan 4
kohdan c alakohdassa ja 26 artiklan 6
kohdassa tarkoitettujen tiedot.

Elintarviketurvallisuusvirasto julkaisee ja
ylläpitää 1 momentissa tarkoitettujen tietojen
perusteella eläinkuljetusasetuksen 13 artiklan
4 kohdassa tarkoitettua yleisesti saatavilla
olevaa luetteloa eläinkuljettajista. Jos eläin-
kuljettajaluvan haltijana on yksityinen hen-
kilö, luettelossa ei ilman asianomaisen hen-
kilön suostumusta saa olla luvanhaltijan ko-
tiosoitetta tai muita yhteystietoja.

Edellä 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen
tiedot poistetaan rekisteristä, kun pätevyys-
todistus lakkaa olemasta voimassa. Eläinkul-
jettajalupaa koskevat tiedot poistetaan rekis-
teristä viiden vuoden kuluttua siitä, kun lupa
lakkaa olemasta voimasta. Henkilötietojen
keräämiseen ja tallettamiseen sekä rekisteriin
tallennettujen tietojen käyttämiseen ja luovut-
tamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilö-
tietolaissa (523/1999) ja viranomaisten toi-
minnan julkisuudesta annetussa laissa sääde-
tään.

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Elintar-
viketurvallisuusvirastolla ja tässä laissa tar-

koitetulla valvontaviranomaisella on oikeus saada salassapitosäännösten estämättä eläinkuljetusten valvonnan edellyttämiä tietoja rekisteristä. Sama oikeus on eläinkuljetusten valvomiseksi Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla eläinkuljetusasetuksen edellyttämässä laajuudessa.

8 luku

Hallinnolliset pakkokeinot ja seuraamukset

37 §

Kiellot ja määräykset

Jos 28 tai 29 §:ssä tarkoitettussa tarkastuksessa tai muutoin todetaan, että tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä on rikottu, valvontaviranomainen voi kieltää eläimiä kuljettavaa henkilöä jatkamasta tai toistamasta säännösten vastaista menettelyä tai määrätä hänet asian laatuun nähden riittävässä määräjassa täyttämään velvollisuutensa. Jos eläinsuojelulliset syyt vaativat, valvontaviranomainen voi määrätä välittömästi eläimet palautettavaksi suorinta tietä lähtöpaikkaan tai kuljetettavaksi suorinta tietä määräpaikkaan tai kuljetusvälineen korjattavaksi tilapäisesti siten, että eläinten välitön vahingoittumisen vaara estetään. Jos eläin on sellaisessa tilassa, että sen hengissä pitäminen on ilmeistä julmuutta sitä kohtaan, valvontaviranomainen voi lopettaa eläimen.

Eläinkuljetusasetuksen 23 ja 26 artiklassa säädetään valvontaviranomaisen toimenpiteistä silloin, kun eläinkuljetuksessa ei ole noudatettu eläinkuljetusasetuksen säännöksiä. Eläinkuljetusasetuksen 26 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettua eläinkuljettajaluvan ja kuljetusvälineen hyväksymistodistuksen peruuttamisen osalta sovelletaan myös, mitä tämän lain 17 §:n 2 momentissa, 19 §:n 2 momentissa ja 20 §:n 2 momentissa säädetään.

38 §

Uhkasakko ja teettäminen

Lääninhallitus voi tehostaa 37 §:ssä tarkoitettua määräystä tai kieltoa uhkasakolla tai

uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella. Uhkasakkoa, teettämisuhkaa ja teettämistä koskevassa asiassa noudatetaan, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

39 §

Eläinkuljetusrikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) kuljettaa eläintä, joka ei ole 5 §:n tai sen nojalla annettujen säännösten tai eläinkuljetusasetuksen säännösten mukaan kuljetuskuntonen,

2) kuljettaa eläintä kuljetusvälineellä, joka ei täytä 7—9 §:ssä tai niiden nojalla annetuissa säännöksissä tai eläinkuljetusasetuksessa kuljetusvälineelle tai kuljetusolosuhteille säädettyjä vaatimuksia,

3) laiminlyö eläinten hyvinvoinnista huolehtimisen kuljetuksen aikana 6 §:n tai sen nojalla annettujen säännösten tai eläinkuljetusasetuksen säännösten vastaisesti,

4) rikkoo 11 §:ssä säädettyä kieltoa,

5) rikkoo eläinten kuormaamisessa kuljetusvälineeseen 14 §:ssä tai sen nojalla annetuissa säännöksissä kuormaamiselle tai eläinten tilalle asetettuja vaatimuksia tai eläinkuljetusasetuksessa säädettyä eläinten kuormamista tai niiden tilaa koskevia vaatimuksia,

6) rikkoo eläinten käsittelyssä 13 §:n 2 momentissa tarkoitettua kieltoa taikka eläinkuljetusasetuksessa säädettyä eläinten käsittelyä koskevaa kieltoa tai velvoitetta,

7) laiminlyö 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua eläinkuljettajaluvan hakemisen,

8) rikkoo 18 §:ssä tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta,

9) laiminlyö 19 §:ssä tarkoitettua maantiekuljetusvälineen hyväksymistodistuksen tai 20 §:ssä tarkoitettua karja-aluksen hyväksymistodistuksen hakemisen,

10) laiminlyö 21 §:ssä tarkoitettua pätevyystodistuksen hakemisen,

11) laiminlyö 22 §:ssä tarkoitettua hyväksymisen hakemisen tarkastusasemalle,

12) rikkoo eläinkuljetusasetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen kuljetusvälineessä pitämistä koskevaa velvollisuutta,

13) rikkoo 30 §:ssä säädettyä tietojenanto-velvollisuutta tai asiakirjojen esittämisvelvollisuutta tai

14) rikkoo 37 §:ssä tarkoitettua valvontaviranomaisen antamaa kieltoa tai määräystä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *eläinkuljetusrikkomuksesta* sakkoon.

40 §

Rangaistuksia koskevat viittaussäännökset

Rangaistus eläinsuojelurikkomuksesta säädetään eläinsuojelulain 54 §:ssä.

Rangaistus eläinsuojelurikkomuksesta ja lievästä eläinsuojelurikkomuksesta säädetään rikoslain 17 luvun 14 ja 15 §:ssä.

9 luku

Erinäiset säännökset

41 §

Eläinkuljetusasetuksen soveltamista koskevat poikkeukset ja eräät sitä täydentävät säännökset

Eläinkuljetusasetuksen soveltamisalaan kuuluvissa pitkissä maantiekuljetuksissa, jotka kestävät enintään 12 tuntia lopullisen määräpaikan saavuttamiseksi, ei sovelleta eläinkuljetusasetuksen liitteen I luvun V kohdan 1.4 b alakohdan sikojen juomavettä koskevaa vaatimusta ajanjaksona, joka alkaa 1 päivänä syyskuuta ja päättyy 30 päivänä huhtikuuta.

Eläinkuljetusasetuksen 30 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen tarkemmat kansalliset säännökset eläinkuljetusasetuksen liitteissä mainitsemattomien eläinlajien, kuten porojen ja turkiseläinten, kuljetusvälinettä ja kuljetettavien eläinten tilaa koskevista vaatimuksista voidaan antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

42 §

Poikkeaminen eläimen kuljetusta koskevista eräistä vaatimuksista

Eläimen tilan niin edellyttäessä voidaan poiketa tämän lain 2—4 luvun vaatimuksista, jos eläin kuljetetaan suoraan eläinlääkärin vastaanotolle tai hoitopaikalle tai sieltä pois,

jos eläimen kuljetus voidaan järjestää niin, ettei eläimelle aiheudu tarpeetonta kipua, tuskaa tai kärsimystä ja jos mainituista vaatimuksista poikkeamista voidaan eläimen sairauden tai vamman laatu huomioon ottaen pitää välttämättömänä.

43 §

Kustannukset

Eläinkuljettajan tai eläimiä kuljettavan henkilön on suoritettava 37 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset.

Jos eläinten hyvinvoinnin turvaaminen sitä välttämättä edellyttää, voidaan 37 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset maksaa etukäteen valtion talousarviossa eläinlääkintähuoltoon varatuista määrärahoista. Kustannukset saadaan periä ilman tuomiota ja päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin säädetään.

44 §

Perittävät maksut

Tämän lain mukaisista viranomaisten suoritteista peritään valtiolle maksuja valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaan.

45 §

Täytäntöönpano

Tämän lain nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

46 §

Muutoksenhaku

Elintarviketurvallisuusviraston, Merenkululaitoksen, lääninhallituksen, kunnaneläinlääkärin, tarkastuseläinlääkärin, rajaeläinlääkärin ja poliisin tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäytönlaisissa (586/1996) säädetään. Tämän lain

44 §:ssä tarkoitettua maksua koskevaan muutoksenhakuun sovelletaan, mitä valtion maksuperustelaissa säädetään.

47 §

Palkkiot

Kunnaneläinlääkärillä on oikeus saada 28 ja 29 §:n nojalla suorittamastaan tarkastuksesta ja 19 §:n 1 momentissa tarkoitettua maantiekuljetusvälineen tarkastuksesta palkkiota ja korvausta siten kuin eläinlääkäreiden toimituspalkkioista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1234/2001) säädetään.

48 §

Vahingonkorvaus

Kunnaneläinlääkärin eläinkuljetusasetus-
Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

sen tai tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamista valvoessaan aiheuttamasta vahingosta vastaa valtio siten kuin vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään julkisyhteisön korvausvastuusta.

Valtion oikeuteen periä kunnaneläinlääkäriltä vahingonkäräjälle maksamansa korvausmäärä sovelletaan soveltuvin osin vahingonkorvauslain työnantajan työntekijään kohdistuvaa regressiooikeutta koskevia säännöksiä.

49 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 5 päivänä tammikuuta 2007.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1430

Laki**eläinsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetun eläinsuojelulain (247/1996) 29 ja 30 §, 44 §:n 2 momentti ja 60 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 29 § osaksi laissa 300/2006, 30 § viimeksi mainitussa laissa ja 60 § osaksi laissa 1194/1996, sekä
muutetaan 2 ja 39 §, 48 §:n 1 ja 3 momentti, 49 ja 54 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 2 § laissa 63/2006, 39 § osaksi mainituissa laeissa 1194/1996 ja 300/2006, 48 §:n 1 momentti viimeksi mainitussa laissa sekä 54 § laissa 594/1998 ja mainitussa laissa 63/2006, seuraavasti:

2 §

Soveltaisala

Tätä lakia sovelletaan kaikkiin eläimiin.
 Metsästyksen, kalastuksen, eläinten lääkitsemisen, eläinjalostuksen, eläinten keinollisen lisäämisen, selkärankaisilla eläimillä harjoitettavan koe-eläintoiminnan, eläinten kuljetuksen, geenitekniikan ja luonnonsuojelun osalta noudatetaan lisäksi, mitä niistä erikseen säädetään.

39 §

Tarkastus

Jos on aihetta epäillä, että eläintä hoidetaan, kohdellaan tai käytetään tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti, lääninhallituksella, kunnaneläinlääkärillä, kunnan terveydensuojeluvalvontaa hoitavalla viranhaltijalla, poliisilla ja eläinsuojeluvalvojalla on oikeus suorittaa tarkastus.

Ilman epäilyäkin lääninhallituksella, kunnaneläinlääkärillä, kunnan terveydensuojelu-

valvontaa hoitavalla viranhaltijalla, poliisilla ja eläinsuojeluvalvojalla on oikeus suorittaa tarkastus sirkuksessa, eläintarhassa, pysyvässä ja kiertävässä eläinnäyttelyssä, eläin kilpailuissa, 16 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tilaisuuksissa sekä esityksessä ja näyttöksessä, jossa eläimiä on mukana, sekä siellä, missä harjoitetaan 21, 23 tai 24 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Ilman epäilyäkin tarkastuseläinlääkärillä on oikeus suorittaa tarkastus kaikissa eläintiloissa teurastamon tai teurastuspaikan alueella.

Tarkastuksen suorittajalla on oikeus päästä tiloihin, joissa eläintä pidetään, ja ottaa korvaukset tarkastusta varten tarvittavia näytteitä. Tarkastuksessa voidaan tarkastaa eläin, sen pitopaikka sekä eläintä varten tarkoitettua ravintoa, juotavaa, varusteita ja välineitä.

Kotirauhan piirissä tässä pykälässä tarkoitettua tarkastusta saa suorittaa ja näytteen ottaa vain viranomaisena ja tarkastusta saa suorittaa ja näytteen ottaa vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on aihetta epäillä eläimen omistajan tai haltijan syyllistyvän tämän lain vastaiseen, rangaistavaksi säädet-

HE 160/2006
 MmVM 11/2006
 EV 185/2006

Neuvoston asetus (EY) N:o 1255/1997 (31997R1255); EYVL N:o 174, 2.7.1997, s. 1, neuvoston asetus (EY) N:o 1/2005 (32005R0001); EYVL N:o L 3, 5.1.2005, s. 1

tyyn menettelyyn. Eläinsuojeluvalvoja voi tarkastusoikeutensa rajoissa tarvittaessa avustaa viranomaista kotirauhan piiriin kohdistuvan tarkastuksen suorittamisessa.

48 §

Selvitykset ja tutkimukset

Elintarviketurvallisuusvirasto ja lääninhallitus voivat tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvomiseksi taikka Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen velvoitteiden täyttämiseksi tai Euroopan yhteisön lainsäädännön niin edellyttäessä määrätä virkaeläinlääkärit suorittamaan selvityksiä ja tutkimuksia sellaisissa eläintenpitoyksiköissä, joissa pidetään eläimiä elinkeinonharjoittamisen tarkoituksessa, sekä teurastamoissa ja teurastuspaikoissa.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään eläinlääkäreiden oikeudesta päästä selvityksen tai tutkimuksen kohteena olevaan eläintenpitoyksikköön, teurastamoon tai teurastuspaikkaan, koskee myös ulkomaisia tarkastajia Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen tai Euroopan yhteisön lainsäädännön niin edellyttäessä.

49 §

Tarkastusten, selvitysten ja tutkimusten suorittaminen

Tässä laissa mainitut tarkastukset, selvitykset ja tutkimukset on pyrittävä suorittamaan niin, ettei niistä aiheudu tarpeetonta haittaa eläimille, eläintenpitoyksikön omistajalle tai haltijalle taikka eläintenpitoyksikön toiminnalle.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

54 §

Eläinsuojelurikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) kohtelee eläintä 3—6, 8, 32 tai 33 §:n taikka niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti,

2) käyttää sellaista 12 §:ssä tarkoitettua välinettä, laitetta tai ainetta, jonka käyttö on kielletty,

3) suorittaa vastoin 7 tai 9—11 §:n säännöksiä niissä tarkoitettua toimenpiteen tai

4) tuo tai yrittää tuoda maahan eläimen 28 §:ssä mainitun kiellon vastaisesti,

on tuomittava, jollei teko ole rikoslain 17 luvun 14 tai 15 §:n nojalla rangaistava tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *eläinsuojelurikkomuksesta* sakkoon.

Eläinsuojelurikkomuksesta tuomitaan myös se, joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) rikkoo 12 §:ssä tarkoitettua valmistus-, maahantuonti-, myynti- tai luovutuskieltoa taikka 7 §:n 3 momentissa, 13 §:n 1 momentissa, 16 §:n 3 momentissa tai 18, 19, 22, 25 tai 27 §:ssä tarkoitettua tai mainittujen säännösten nojalla annettua kieltoa,

2) rikkoo eläintenpitokieltoa tai toimii toisen välikätenä eläintenpitokiellon kiertämiseksi tai

3) laiminlyö 13 §:n 2 momentissa, 14 §:ssä, 16 §:n 1 momentissa, 17 §:ssä, 20 §:n 2 momentissa, 20 a §:n 2 momentissa, 21 §:n 2 tai 3 momentissa, 23, 24 tai 26 §:ssä taikka 64 §:ssä tarkoitettua tai mainittujen säännösten nojalla asetettua velvollisuuden.

Tämä laki tulee voimaan 5 päivänä tammikuuta 2007.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1431

Laki**rikoslain 17 luvun 14 ja 23 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 17 luvun 14 § ja 23 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 14 § laissa 563/1998 ja 23 §:n 1 momentti laissa 515/2003, seuraavasti:

17 luku

Rikoksista yleistä järjestystä vastaan

14 §

Eläinsuojelurikos

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta pahoinpitelemällä, liiallisesti rasittamalla, jättämällä tarpeellista hoitoa tai ravintoa vaille tai muuten

1) eläinsuojelulain (247/1996) tai sen nojalla annetun säännöksen,

2) eläinten kuljetuksesta annetun lain (1429/2006) tai sen nojalla annetun säännöksen tai

3) eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/EY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 liitteen

I vastaisesti kohtelee eläintä julmasti tai tarpeetonta kärsimystä, kipua tai tuskaa aiheuttaen, on tuomittava *eläinsuojelurikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

23 §

Seuraamuksia koskevia säännöksiä

Joka tuomitaan eläinsuojelurikoksesta tai lievästä eläinsuojelurikoksesta, voidaan samalla tuomita menettäneeksi oikeutensa pitää tai hoitaa eläimiä taikka muuten vastata eläinten hyvinvoinnista. Eläintenpitokielto voidaan määrätä myös henkilölle, joka tuomitaan eläinsuojelulain 54 §:n 1 momentin nojalla eläinsuojelurikkomuksesta tai eläinten kuljetuksesta annetun lain 39 §:n nojalla eläinkuljetusrikkomuksesta ja jota voidaan pitää soveltumattomana tai kykenemättömänä

HE 160/2006
 MmVM 11/2006
 EV 185/2006

Neuvoston asetus (EY) N:o 1255/1997 (31997R1255); EYVL N:o 174, 2.7.1997, s. 1, neuvoston asetus (EY) N:o 1/2005 (32005R0001); EYVL N:o L 3, 5.1.2005, s. 1

huolehtimaan eläinten hyvinvoinnista. Kielto voidaan antaa määräajaksi tai pysyvästi. Kielto voi koskea määrättyjen eläinlajien pitämistä tai eläinten pitämistä yleensä. Eläintenpitokielto voidaan määrätä myös henkilölle, joka jätetään rangaistukseen tuomitsematta tämän lain 3 luvun 4 §:n 2 momentin

nojalla. Kielto on voimassa muutoksenhausta huolimatta, kunnes asia on ratkaistu lainvoimaisesti.

—————
Tämä laki tulee voimaan 5 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1429—1431, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2006

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904